



می‌گذاشتند، برای آن محدوده زمانی تعریف می‌کردند و بالاخره قطع‌نامه‌ای برای تصویب در شورای امنیت آماده می‌کردند. همه اینها کام‌هایی بود از آنچه بعد از ۱۹ روز توافق جامع به دست آمد.

وزیر خارجه آمریکا در دهه هفتم زندگی‌اش همپای جواد ظریف، وزیر خارجه ایران بیشترین زمان و انرژی را برای دستیابی به توافق هسته‌ای خرج کرد. او به دلیل شکستگی پا از حدود یک ماه پیش، عصا‌زنان در وین حاضر شد. کهنه‌سرباز جنگ ویتنام خوب می‌داند وقتی دیپلماسی شکست بخورد، چه چیزی شروع می‌شود.

فدریکا موگرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا نسبت به کاترین اشتون مسئول سابق این سمت، پرتحرک‌تر بود و تلاش می‌کرد موضع محکم‌تری در مذاکرات اتخاذ کند؛ آن‌چنان که حتی دست به تهدید هم می‌زد. توافق جامع هسته‌ای، کار مشترک ایران و شش کشور به همراهی اتحادیه اروپاست. توافقی که جهان می‌تواند به‌عنوان ثمره دیپلماسی از آن یاد کند.

نگارش صد صفحه متن توافق که مهم‌ترین اتفاق دیپلماتیک صد سال اخیر است، ساعت‌ها و روزها زمان برد. توافق جامع مثل مکعب رویبکس بود، باید شماره‌ها و رنگ‌ها کنار هم قرار می‌گرفت. وزرای خارجه ایران، آمریکا، انگلیس، آلمان، فرانسه، روسیه، چین و مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا چند هزار مایل سفر کردند تا بالاخره این متن به دست آید.

دور آخر مذاکره همراه بود با بارها بازگشت مذاکره‌کنندگان به پایتخت‌های‌شان و بعد دوباره سفر به پایتخت اتریش. هر بار بازگشت آنها به قصر کوپورگ همراه بود با سؤالات خبرنگاران مشتاق و منتظر که می‌خواستند بدانند داخل اتاق مذاکره چه می‌گذرد. لوران فابیوس، وزیر خارجه فرانسه و فرانک والتر اشتاین مایر، وزیر خارجه آلمان عمدتاً در جمع رسانه‌ها حضور پیدا می‌کردند، اما بحران یونان گاهی به مذاکره هسته‌ای ایران اولویت پیدا می‌کرد. آنها باید تارهای عنکبوت چسبان تحریم‌های چندین‌ساله علیه ایران را در مذاکره از هم باز می‌کردند و به جای آن اقدام متناظری از تعهدات ایران

